

Sygn. akt. IV Ka 1311/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Stanisław Jabłoński

Sędziowie SSO Krzysztof Głowacki

SSR del. do SO Marek Bielecki (spr.)

Protokolant Justyna Gdula

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Elżbiety Okińczyc

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2014 r.

sprawy **B. B.**

oskarżonego o przestępstwa z art. 178 a § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Trzebnicy VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w M.

z dnia 7 października 2013 r. sygn. akt VI K 482/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) **uchyla orzeczenie zawarte w pkt II części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku;**

b) **przyjmując na podstawie art. 4 § 1 kk i art. 2 pkt 3 Ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 25.10.2013 r.), że czyn przypisany B. B. stanowi wykroczenie z art. 87 § 1 a kw i na podstawie tegoż przepisu i art. 41 kw udziela B. B. pouczenia;**

II. zwalnia B. B. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. Akt: IV Ka 1311/13

UZASADNIENIE

B. B. został oskarżony o to, że:

I. W dniu 11 sierpnia 2013 roku w C. na ul. (...) na drodze publicznej, będąc w stanie nietrzeźwości (alkosensor wykazał 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował rowerem,

- tj. o czyn z art. 178a § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy VI Zamiejscowy Wydział karny z siedzibą w M. wyrokiem z dnia 7 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt VI K 482/13:

I. ustalając, że oskarżony B. B. dopuścił się czynu wyżej opisanego w części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 178a § 2 k.k. i na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata od dnia prawomocności wyroku;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 42 § 1 i 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii(...)w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku o kierujących pojazdami (Dz.U. 2011, Nr30, poz. 151 ze zm.) oraz rowerów na okres 1 (jednego) roku od dnia prawomocności wyroku;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w części dotyczącej zastosowanego środka karnego wobec oskarżonego. Obrońca skarżonego zarzucił wyrokowi naruszenie:

- zasady swobodnej oceny dowodów tj. art. 7 k.p.k., które to naruszenie miało wpływ na treść zapadłego rozstrzygnięcia, poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego prowadzącego w konsekwencji do naruszenia art. 67 § 3 w zw. z art. 53 k.k. , polegającego na niesłusznym, niesprawiedliwym wymierzeniu wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w kat. A oraz rowerów na maksymalny możliwy okres do 2 lat, pomimo pozytywnej prognozy kryminologicznej oskarżonego.

W oparciu o podniesione zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie orzeczonego środka karnego, jednocześnie mając na względzie nowelizacje ustawy Kodeks karny oraz ustawy kodeks wykroczeń, w oparciu o treść art. 4 Kodeksu karnego obrońca oskarżonego wniósł o zastosowanie ustawy względniejszej dla oskarżonego, tj. Kodeksu wykroczeń w brzmieniu ustalonym po 9 listopada 2013 r. oraz zastosowanie wobec oskarżonego środków oddziaływania wychowawczego określonych w art. 41 Kodeksu wykroczeń.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja obrońcy oskarżonego zasługuje na uwzględnienie w zakresie uchylenia zastosowanego środka karnego i zastosowanie wobec oskarżonego środków oddziaływania wychowawczego określonych w art. 41 Kodeksu wykroczeń.

Sąd okręgowy wziął pod uwagę charakter popełnionego czynu, właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz widoki na przyszłe zatrudnienie. Sąd Okręgowy przyjmując argumentację obrońcy oskarżonego postanowił zastosować art. 41 Kodeksu wykroczeń, stanowiący, że w stosunku do sprawcy czynu można poprzestać na zastosowaniu pouczenia, zwróceniu uwagi, ostrzeżeniu lub na zastosowaniu innych środków oddziaływania wychowawczego. Sąd Okręgowy wziął pod uwagę nowelizację ustawy karnej, zmieniającej kwalifikację karna popełnionego przez oskarżonego czynu z przestępstwa na wykroczenie w okresie pomiędzy wydaniem zaskarżonego wyroku w I instancji, a okresem wyrokowania przez Sąd Okręgowy.

Zakaz reformationis in peius, zawarty w art. 434) gwarantuje oskarżonemu, że wniesienie przez niego środka odwoławczego nie spowoduje dla niego skutków niekorzystnych. W sprawie B. B. została wniesiona apelacja jedynie przez jego obrońcę. Jak słusznie wskazuje Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 października 2013 r. (sygn. akt II AKa 289/2013) „przepis art. 4 k.k. dotyczy tzw. prawa intertemporalnego, tzn. obejmuje reguły stosowania ustawy karnej w przypadku kolizji ustaw karnych w czasie, tj. w sytuacji, gdy czyn zabroniony popełniony zostanie pod rządami ustawy, która nie obowiązuje już w czasie orzekania lub wykonywania orzeczenia. Zgodnie z art. 4 § 1 k.k., ustawę obowiązującą w czasie orzekania (nową) stosuje się, jeżeli nie wprowadziła ona żadnych zmian w zakresie odpowiedzialności sprawcy, a także jeżeli jest „względniejsza”, tzn. działa na jego korzyść. Natomiast w sytuacji gdy poprzednio obowiązująca ustawa była dla sprawcy korzystniejsza, należy zastosować tę ustawę.” Sąd Okręgowy orzekając w sprawie wziął pod uwagę powyższe okoliczności i orzekł karę z zakresu środków oddziaływania

wychowawczego uznając, że jest to wystarczające do wdrożenia sprawy do poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego, podkreślając, iż oskarżony wykazuje pozytywną prognozę kryminologiczną.

Sąd Okręgowy trafnie ocenił sytuację oskarżonego i uznał, że istnieje podstawa do zastosowania środków oddziaływania wychowawczego w stosunku do sprawcy zamiast kar i środków karnych charakterystycznych dla prawa wykroczeń. Sąd Okręgowy słusznie uznał bezzasadność karania oskarżonego za konkretne wykroczenie, przestając na zastosowaniu środka oddziaływania wychowawczego jakim jest pouczenie, zwłaszcza biorąc pod uwagę nowo narodzona córkę oskarżonego oraz pozytywną prognozę kryminologiczną. W braku dochodów oskarżonego orzeczono o zwolnieniu go z kosztów procesu.